

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.

Hat hónapra 2 frt 50 kr.

Három hónapra 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Egyes számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közléscé 7 fr.
Kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 fr. fizetendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 fr.A nyiltérben:
minden négyhasábos garmod sor díja 15 kr.

Velünk összekötésben levő hirdető-írdák, előfizetők, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-kedvezményben részesülnek.

KOZMÜVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
Kéziratok vissza nem adandók.

Megjelen: hetenként egyszer.

A hirdetések, előfizetések s a reklamációkat a kiadóhivatalba:
(Takaré- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

←→ vasárnap reggel. ←→

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

464/1890. sz. Léva város tanácsa.

Körrendelet.

A múlt napokban, — a jövő év elején bekövetkezendő népösszeírás akadályainak elhárítása céljából — a házszámoknak foganatosított rendezése alkalmával értékre esett a tanácsnak, hogy Léva város több utcájában találtak oly megszámozva volt házak, melyeken a házszám meszelés, javítás, vagy időjárás folytán már elenyészett és az többé már nem létezik.

Nehogy a népösszeírás ez által akadályoztassék felsőbb rendeletek utasításához képest szigorú felelősség és esetleg 5 frt bírság terhe alatt felhivatnak az illeték házak tulajdonosai, hogy a házaikon elenyészett, volt számokat megújítani és azokat házaikon oly helyre tenni szoros köteletségüknek tartásuk, a mely helyen azok könnyen szemléltethetők válnak.

Léva, 1890. decz. 4.

Mácsai Lukács,
polgármester.

A kövezés.

Mikor városunkban negyvennyolc előtt félig-meddig az ugynevezett nagy-utczát kövel kirakták, nagy eredménynek s valóságos eseménynek vétették fel, hogy van már Léván is kő-utca! Pedig ez a nevezett utcának csak egy fél s alsó részében volt csodálatos tárgyul felmutatva. Városunk egyéb részében bizony a városon keresztül menő állami és megyei uton kívül csinált, kövezett utvonat nem volt; ezek pedig oly primitív állapotban voltak, hogy az esős időjárás beálltával magát a postát is csak vontatás használatával lehetett a városon keresztül vinni.

Nem dicsőséges reminiszcenciák ugyan ezek, s jobb volna ezekről nem

is emlékezni, nehogy valakinek kedve kerekedjék ily közlekedési eszközök után vágyódni, mert hiszen primitív eszközök voltak ezek; de a kornak kívánsága, vágyai s ohajtása sem voltak oly fokozódók, mint napjainkban.

És ezt helyesnek is tartjuk, hogy a mai kor neki megfelelő vágyainak kielégítésére, s az emberi élet viszonyainak könnyebbségére s élvezhetőségére töreksszük, hisz azért munkálkodunk s dolgozunk, hogy életünk nehéz küzdelmeink könnyítsünk s munkánk szorgalmát megjutalmazva élvezhesstük.

Ezért csak hálával emlékezhetünk azon elődeinkről, kik a negyvennyolc-as dicső események után, az országra nehezedett siralmas ötvenes években városunkban az utcái közlekedést szabaddá s városunkat a sáros helyzetből közlekedésre alkalmassá tenni törekedtek.

Ezen feladatot megoldani nagy részben sikerült. Városunk közlekedése szabaddá tétetett.

Mint minden munka s eljárás, — daczára a legnagyobb igyekezetnek — nem menthető meg hiányoktól s hibáktól: úgy történt városunk kikövezése ügyében s eljárásában is.

Városunk belső területe csekély, alig észrevehető kivétellel kiköveztetett s járhatóvá tétetett: de ezen kikövezés által a sártól teljesen meg nem védelmezett. Azon eszközök és erők, melyek a sár ellen alkalmazásba vétettek, eddig elégteleneknek bizonyultak. Habár a közlekedés minden időben és minden viszonyok közt megoldást nyert, — értjük a járművekkel való közlekedést, — de bizony a gyalogos eljárás és közlekedés, kivált az esős és nedves időben nagyon korlátozottá, hogy ne mondjuk, lehetetlenné volt téve a nagy forgalom folytán beállt sáros téreken.

Városunk fekvése oly sajátságos, hogy a városunkat átfolyó Percz patak magasabb területben s fekvésben

áll, mint némely városi részlet, melyekből a viznek a folyóba kellene lefolyni.

Ezen sajátságos helyzetet, a hegy oldaláni területeket azon időben, midőn a város kikövezésére a szükséges lépéseket megtették, kellő figyelembe nem vették, azaz a szükséges mérnöki vizsgálat és utmutatás nélkül tették az első kikövezési munkálatokat. Később ugyan elkészült a lejt mérés; de már akkor lényeges javítást az eltévesztett kövezeten tenni s az egész hátránytól a munkát megszabadítani nem sikerült.

Legujabban ugyan sikerült a kijavítás és nagy előny éretett el, azonban ez a munkát az egész terrenumra nézve — befejezés tekintetében megakasztotta.

Most, hogy a város kikövezése az elfogadott munkába vett aszfalt folytán nyomaték foganatba vétetett, az összes munkálatok mérnöki utasítás és vezetés folytán teljesítettnek: erős hitünk és meggyőződésünk van arról, hogy a múltban tévesen gyakorolt kövezés, rendes helyére tereltetik, s városunk a vizes utaktól megszabadítottatik.

Ez azonban, a mint kedves és örövendetes, még nem foglalja annak, hogy a sártól is megmentsen bennünket; pedig mi nagy vágygyal áhítunk ezen megszabadítás után.

S épp azért hinni szeretjük, hogy a város által megalkotott s a köztisztasági s közegészségi szabályoknak gyakorlati életbe léptetése s erélyes végrehajtása a sártól is minden téren és oldalon meg fog védelmezni.

Mihez szívünkben szerencsét kívánunk.

Léva, 1890. decz. 5.

Második tényező közéletünkben a városi hatóság.

Ezt én nem úgy képelem, mint a jó Isten földi személyesítőjének, a törvényes közhatalomnak egyszerű mandatáriusát, mely

csupán a törvényes hatalomnak reá jutott részét gyakorolja, de képelem a közjólét oly öntudatos faktorának, mely vezetésünkre hivatva kifejezője, egyuttal végrehajtója legyen a jogszerű közakarattal.

Ismerjük be, hogy városunknak évtizedek előtt szervezett, az akkori viszonyoknak talán megfelelőleg alkotott hatósága, a körülmények mérhetlen változása folytán ma már a közkívánalmaknak meg nem felelhet; de ismerjük be azt is, hogy ennek okai főleg mi magunk vagyunk.

Régen évezűk egy ok- és egy cél-szerű reformnak szükségét, mindazáltal csak foltozást kíséreltünk; rossz egész szekerünk, s mi egy-két szöggel próbáljuk helyre állítani.

Itt látom helyén valónak mintegy képen szemléltethetővé tenni a városi tanács tevékenységi körét.

Szükséges ennek ismerete közügyeink általános megítélhetése szempontjából is, — a létesítendő reformok tekintetéből pedig mellőzhetetlen.

A factort csak úgy létesíthetjük, szervezhetjük helyesen, ha a kört, melynek betöltésére, a tevékenységet, melynek teljesítésére hivatott, teljesen ismerjük.

Lássuk tehát, mi az, a mire mindenre ki kell terjedni a városi hatóság gondjainak? A városi tanács hatáskörébe tartoznak:

- I. A z a d ó ü g y .
- a) az adókötelesek s adótárgyak összeírása, bevallások gyűjtése;
- b) kivétele a föld-, ház-, I., II., III. oszt. kereseti-, az általános jövedelmi- és községi pótdadókra;
- c) könyvelése, nyilvántartása az összes adóknak és illetményeknek és szőlődézsma-váltásnak;
- d) beszédése és behajtása ugyanazoknak;
- e) időközi változások vezetése és nyilvántartása; különösen a kataszter kezelése.

II. K a t o n a ü g y .
A hadkötelesek összeírása, sorozásra előállítás, szabadságoltak és tartalékosok nyilvántartása, elszállásolások és előfogatok intézése.

mekkel. A virrasztók pedig körülötte boros poharakkal dicsérték az Urat és áldották a halott emlékét. Némelyik ittas sógor vagy koma még azt a tréfát is megtette, hogy odament a koporsóhoz és kinálgatta a halottat.

— Sógor. Iszol-e?

Volt olyan is, a ki rákezde:

„Mint a szép bős kulaesra
A torkom szomjuhozik.“

Aztán elkezdődött a magasztalás. Egyik elmondta, hogy mikor vele inaskodott, hogyan tréfálták meg sokszor a majsztramat. A másik dicsékedett, hogy együtt fogták meg a fésüs-szögletén a kisértetet, a ki nem volt más, mint egy hórihorgas, kardlábú asztaloslegény. Magasztalták a jószívűségét, takarékoságát, szerény életmódját.

Egyszer a halott megozditotta imára ku'csolt kezét. Összecsukott szempilláit felnyitotta. Halk, de érthető hangon kérdezte: — Hol a kulacsom.

A virrasztókban meghült a vér. Az egyik unokaöcs, a ki legtöbb jogot formált magának az örökséghez, kiejtette kezéből az épen ajkaihoz emelt boros poharat. Egyik a másik után rebegte: „Minden jó lélek dicséri az Urat.“

— Mért nem adtátok oda neki a kulacsát, most visszajött a másvilágról? — Szólt az egyik elázott virrasztó.

— Nyugodjék békében a jó lélek.

— Térj vissza az Urban.

— Megbolondultatok? — Kérdé a ha-

TÁRCZA.

A mi kis városunk.

XI.

A ki visszajött a másvilágról.

Egyszer híre futamodott a városban, hogy Kaloda István üresen hagyta a csizmáit Ennél már csakugyan nem tudott volna mondani senki nagyobb újságot. Hogy a Pista bácsi is elköltözött a másvilágra a menyébi jussáért, az már csakugyan nevezetes esemény volt. Másfélszáz csizmadia van a városban, az inasokkal és legényekkel vannak vagy háromszázan a czéhben. Ha ezek közül akármelyik is itt hagyta volna az árnyékvilágot, fel se tűnt volna, mert maholnap annyian lesznek, mint a Mátra szele. Mikor nagyvásárkor kihurcolkodnak a sátorokkal, az első a piac elején van, az utolsó a város bálhi utcái végén. Hanem ha Kaloda István ur sátorát nem látják többé a városban, az már aztán valami szokatlan lesz.

A sátorva valamennyi között a legelső volt. Benne köröskörül három-sorban voltak felállítva a nemes csizmadia művészet remekei. Kis csizmák hegyes sarkkal, sárga patkóval formás lábu menyecskek számára, nagy lóbőr saruk, a melyekbe padlásról bele ugorhatott az ember, mind feltalálhatók voltak az ő sátorában. A három lábu csizmadiaszék mellett, mindig ott állott a csecses korsó is, tele ólévaival. Az oldalán mindig ott fityegett a kulacs és bizony jó lélekkel mondhatom, sohasem ál-

lott üresen. Télen-nyáron mindig báránypőr sapkában járt. Hol kifordítva hol befordítva viselte. Kánikula, jégeső mindegy volt neki.

Azt már elképzelné is lehetetlenség volt, hogy ne lássuk többé őt a díszes czéhben elbökölni, hogy ne lássuk őt fehér viasz gyertyával a gomblyukában, mikor valami czéhbelt temetnek. Pedig hát csakugyan igaz volt. Kaloda István ur csakugyan behuntya a szeméit és ezuttal örökre. Akár a háza faláról levehetik a vörös czimert, melyen fekete és fehér betűkkel írva állott: Kaloda István csizmadia mester. A középen pedig inas gyerek volt pingálva, a mint viszi a sárga csizmákat.

Az igaz, hogy nem maradt utána senki. Nem volt neki se kisebb, se nagyobb. Valamikor volt ugyan felesége, hanem az összeadta magát valami ingyenélő olasz köfaragóval, aztán elmasiroztak Itáliába. A mit ugyan Kaloda István ur holta napjáig sem bánt meg. Csak attól félt, hogy egyszer megint visszahozzák. Erre a gondolatra keresztet vetett és áhitattal mormolta: „Minden jó lélek dicséri az urat.“ Ekkor házasodott össze a kulacsával, a melyet többre becsült a feleségénél. Nem is állt az azóta üresen. Ha valaki jött hozzá megrendelni, megkínálta belőle, miután előbb köztényével megtörülte a száját.

És most idehagyott mindent. Mikor a gazdasszonya hazajött, hát halva találta. A szemét sem fogta be senki. A feje úgy lógott az ágyról. Bizonyosan utolsó perczeiben is a kulacsát kereste. Ki fog ülni most

a „töke“ mellett? Kire hagyja a „kerítőt“? — De főképen ki lesz örököse a kulacsának? Nincsen utódja. Se fia, se unokája. A vén gazdasszonya is elmegy utána már nem sokára, hiszen alig áll már a lábán. A kapzsi rekonok kiverik a házból és nem veszik tekintetbe, hogy már husz hosszú esztendőknél által tisztességgel gondját viselte Kaloda István uramnak, meg a kulacsának.

Addig kerülték a háza táját, míg élt. De mikor azt hallották, hogy meghalt, mint a sáskák meglepték a házat. A szegény öreget beletránsportálták a koporsóba, maguk pedig neki fogtak a kutatásnak. Még a falakat is megkopogtatták, hogy nincs-e valahol rejtektató? Felfeszegették a padlót. Kiforgatták a szalmazsákot. A halottnézők csak a fejüke csóválták erre a nagy istentelenkedésekre. Az se volna csoda, ha most a halott felkelne a ravatalról és előkapná a sámfát, azzal verné ki valamennyi haszonleső kapzsi rokonnak, a kik csak holta után ismerték rokonnak.

De el volt határozva a sorstól, hogy ne legyen másképp.

A „szolgálómester“ berendelte temetésre a czéh összes tagjait. A jó barátok este eljöttek virasztani. Nem akarták a gazdasszonyt egyedül hagyni a halottal. Pedig életében mindig egyedül hagyták, No de semmi. A halott nem hányja a szemükre, hogy eljöttek a torára és a pinezéből isszák a jó bort, mint valami vizet.

A halott ott feküdt a szoba közepén a koporsóban haloványan, becsukott sze-

III. Közrendészet:

Tűz-, víz-, mezei, piaci, hegyi, városi, építészeti, közbiztonsági rendészet. Preventív intézkedések és fenyítő eljárás. Illetőségi utlevél és igazolvány ügyek.

IV. Iparügyek:

Felügyelet az összes ipartársulatok felett, a tanoncok és segédek nyilvántartása, tanoncz szerződések kötése, iparigazolvány- és engedélyi kérdéseknek, az iparos és alkalmazottjai közt felmerülő vitás ügyeknek elbírálása s az összes iparkihágásokban való itelkezés.

V. Egészségügy:

Felügyelet, preventív eszköz alkalmazása, kihágásokban bíráskodás, mészárosok, húsrágók ellenőrzése s e mellett az egész állategészségügy.

VI. Közmunka és közlekedés:

Közmunka kezelése, utak fentartása, utrendészet.

VII. Községi bíráskodás:

A 20 frtig terjedő értékű követelések megítélése s behajtása.

VIII. Közoktatásügy:

Iskolák és egyéb közművelődési intézmények és épületek emelése és fentartása, gondozása, tankötelesek összeírása, nyilvántartása. Tandij ügyek, mulasztók és mulasztások. A főgimnázium összes érdekköre.

IX. Gyámsági és hagyatéki ügyek:

A gazdtalan hagyatékok, úgy az árvák vagyonának biztosítása, összeírások nyilvántartása, pénzek és pénzértékek kezelése, hasznosítása; a gyámoltak és gondnokoltak személyi és vagyoni ügyeinek ellátása, kiskorúak és gondnokoltakra szállott hagyatékoknál az öröklési eljárás intézése.

X. Cselédügy:

Mely főleg a cselédek nyilvántartásában, a cseléd és gazda között felmerülő vitás kérdések elintézésében, a cseléd-szerzők és elhelyezők ellenőrzésében nyilvánul.

XI. Községi háztanács:

A községi vagyon időnkénti leltározása, a törzs vagyon fentartása, hasznosítása, a községi jövedelmeknek s az alapok jövedelmeinek kezelése. Költségvetés, zárszámadás. Vámszedés, közbiztonsági.

Csak fogalmakat vettem oda. Minden egyes fogalom ismét mennyi mindent rejt magában, azt részletezni túl menne e lapok keretén.

Kijelentem azt is, hogy a tevékenységi kört a fentebbiek által még nem lehet kimerítettnek tekinteni. Azok csak a főbb, vastagabb, szembeötlőbb vonások.

S kik hivatvák mindezeket teljesíteni?

lott, felemelve bágyadt fejét. — Mit akartok itt?

— Hát nem halt meg, én jó uram? — szólt a siránkozó gazdasszony is.

— Hol a kulacsom? — Ismétlé Kaloda uram. De a másik perczen visszahanyatlott s megmerevedett. Szólhattak aztán hozzá, de már nem felelt. A gazdasszony hiába tette mellé a kulacsot, meg se mozdult. A halott ez egyszer csakugyan meghalt. Az egyik az arczához tartotta a gyertyát, hogy hátha lélekkzik; de biz a gyertya lángja meg se libbent.

A virasztók összenéztek.

— Mi volt ez?

Halotti csend lett a szobában. Kiki fogta a kalapját és botját, s iparkodott mihamarább elpárologni. A vén gazdasszony összecsapta a kezét.

— Ugyan ki hitte volna, hogy a más-világról is visszajön a kulacsáért?

Azzal is temették el.

Alkonyat.

Oh figyelj, hogyha alkonyul,
S ha elpihen a néma táj,
Ha szól az esti dal,
S a fűrészt szív pihenni tér
S szép álmmal.

A suttogó nádas felett
Fűrészt madárka száll,
És összecsapja szírmait
A rózsaszál.

Lágyan susog az esti szél,
Lágyan csobog a tó,
A méla nesz, mint egy ima,
Oly megható.

Oh figyelj, hogyha alkonyul,
Ha szól az esti dal,
S a fűrészt szív pihenni tér,
S szép álmmal.

A városi hatóság áll a polgármesterből, két árvaszéki ülnökből, négy rendszeres tanácsnokból, két jegyzőből, árvaszéki jegyzőből, pénztárnok- és ellenőrből, rendőrkapitányból s négy díjnokból.

Számvevő nincs. A tanácsnokok 150—150 frt fizetéssel díjaztatván, sem valami különös munkakört nekik adni, sem rendszeres tevékenységet tőlük kívánni nem lehet.

De tekintsük az egyes hivatalok munkakörét.

A) A polgármester reprezentál 8—10 vármegyei közgyűlésen, 12 közigazgatási bizottsági ülésen, s más felmerülő alkalmon. Elnökök legalább 12 tanácsülésen, 10—15 közgyűlésen, 45—50 árvaszéki ülésen, iparügyi s egyéb közérdekű értekezleteken. Vezeti és ellenőrzi az összes közigazgatást, vagyonekezelést, tart pénztári és hivatali vizsgálatokat. Az ipari, egészségügyi, s közoktatásügyi kérdések nagy részét törvényes kötelességből, azonfölül a községi háztanács egyéb fontosabb kérdéseket felelőssége értetéből maga intézi, befoly azonban csaknem az összes hivatalos lényegesebb kérdések elintézésére utasítólag, tanácsadólag.

Végezi a községi bíráskodást, a városi kisebb fegyelmi ügyeket s meghallgatja hivatalos állásából folyólag mindazon ellenséges felek panaszát, kiknek lármaja saját házaik vagy utcáik szűkebb keretébe be nem fér.

1889-ik évben 579 számat tett az irásbelileg kezelt polgári perek száma; mennyi ezeken felül azoké, melyek szóbelileg intézettek el, nem lehet tudni.

B) A városi jegyzői hivatal.

1. A főjegyző vezeti a tanácsülési, közgyűlési jegyzőkönyveket, azonfölül írtat, és kiadványoz, mutató- és egyéb segédkönyveket szerkeszt, rendezi az irat- és levéltárt, szerkeszti a jelentéseket, megkereséseket, átiratokat, közigazgatási s iparügyeknél s előadói tisztelet teljesít; nyilvántartja az iparos segédeket s tanoncokat, vezeti a változásokat; kiállítja s kiadja a munkakönyveket; kiállítja a tanoncz-szerződéseket, tanonczbizonyítványokat.

Hagyatéki ügyekben felveszi a halál-esti íveket s leltároz.

1889-ik évben 4718 közigazgatási ügy érkezett; közgyűlési kiadvány volt 85, közigazgatási tanácsülési 159, iparhatósági 136. Iparigazolvány kiadatott 59. 244 iparos segéd, mint az évi jövevény az iparlajstromokba bevezetett, 99 munkakönyv helybeli felszabadulóknak kiadatott. Kiállított 104 tanoncz-szerződés.

Csak az iparigazolványokról, díjakról és pénzüntetésekről 6 lajstrom vezetett.

2. Az aljegyző: kezel 1584 kataszt. birtokívet, vezeti azokban az előforduló birtokváltozásokat, összeírja az adókü-

eles egyéneket, kiveti a föld-, házbér- és házostály-adókat, általános jövedelmi- és községi pótdadókat, az adókönyvekben és főkönyvekben előírja a kivett adókat, nyilvántartja a hadmentességi díjköveteléseket, a va dászati engedélyeket, kiad érték-bizonylatokat.

1889-ik évben 32062 frt 95 krt tevő vizta jövedelemre 1256 tételben 8176 frt földadó volt szétvetendő.

754 házra a házostály és házbéradó (17 rovatos nyomtatvány minden tételnél) 1217 tételre az ált. jövedelmi pótdó (tételként 25 rovatos nyomtatvány);

416 hadmentességi díjköteles tartatott nyilván.

Előfordult s a kataszteri ívekben keresztül vezetett 200 birtokváltozás. 300 érték-bizonylat adatott ki.

Főjegyző fizetése a drágas. pótl. 900 frt aljegyző " " " 500 frt.

Budapest, 1890. december 4-én.

— Ellenzék nélkül való parlament. — Az igazságügyi vita. — A polgári házasság. — A tuberkulózis gyógyítása a klinikán. — A főváros téli színe. — Egekészületek a jurista bálra. — A rorate.

Jó hosszú ideig tartott a vallás- és közoktatásügyi miniszter költségvetésének megvitatása, de végre a legnagyobb esendben, általános csodálkozására a honatyáknak, még inkább a tüntetni vágyó publikumnak, befejeződött. Ha az ember visszaemlékezik azokra az elmúlt időkre, mikor a felbőszült tömeg elől Tisza menekült, igazán megáll az esze, hogy hova lett az ellenzék? A mérsékelték annyira mérséklik magukat, hogy oly esendben beszélnek, mintha legalább is gégetuberkulózisban volna valamennyi. Hát még a nem mérsékelt ellenzék vagyis a függetlenségi párt, olyan esendben viseli magát, hogy kezét szorongat Fajerváryval is. A szélsőbaloldali padokból mindig nagy szél szokott fújni, és most annyira megjuhászodtak, hogy majd agyon dicsérik Csákyt, a ki a februári rendeletet kibocsátotta.

Magyarországon még nem volt rá eset, hogy ellenzék nélkül lett volna parlamenti ülés, mert hát contraria iuxta opposita magis elucscunt. Azt tartja a magyar, mint az alföldi paraszt gazda, mikor a fiát verte, aztán azt kérdezték tőle, hogy annyira rossz az a fiu, hogy mindig verni kell? Nem a' — válaszolt a gazda, — hanem hogy a vére frisebb legyen. Így az országgyűlésen is szükséges az ellenzék, hogy a tárgyalásokba valami életet öntsön. Egy kissé nem ártott a megkritizálás még a legjobb tételnek sem, mert azt csak világosabbá tette. Most megtörtént az az eset, hogy az ellenzék nemcsak hogy nem támad, hanem kezdi a minisztereket szemtől szembe dicsérni. A kultuszminiszter költségvetése csaknem minden nagyobb vita nélkül megszavaztatott.

Áttértek az igazságügyi miniszter tárczájára, no ez előtt meg pláne defilíroztak. Szilágyi a bókákat köszönettel vette tudomásul s nem is késelt kijelenteni, hogy minden erejét a haza javára szenteli. Mert még jogviszonyaink sok tekintetben pót-

Elhatározólag lépett a csegetyűszárhoz, s teljes erejéből rántotta meg kétszer. Az inas belépett.

Jean! Berkessy jogtanácsos urat kéretem, ha azonnal a kastélyba jönne. Sürgős beszélni valóm van vele.

A szolgálka meghajtva magát, távozott. Rövidke negyedóra múlva ott állott már az öreg jogtanácsos urnője előtt. Magas, termetes öreg ur volt, galamb ősz füllel s szelid tekintettel. Azok közé tartozott, a kikre azt szokták mondani: „becsületes arca“ van.

Tiszteletteljesen állott meg Bodroghyné előtt.

— Nagyságos asszonyom, hivatni méltóztatott, s én siettem parancsának e'get tenni.

— Igen, Berkessy. Szükségem van önre. Hangja itt kissé remegni kezdett, de aztán erőt véve magán, folytatta.

— Bogroghlytól válni akarok. Mindjárt. Ön atyámnak is jogtanácsosa volt, tudom, ön hűséges emberem; ön fogja megindítani a válópürt. Többé találkozni vele nem akarok; azonnal anyámhoz utazom gyermekeimmel együtt. Gyűlölöm őt, gyűlölöm, — tört ki folytatva szenvedélyesen, — tudja meg, gyűlölöm...
Bágyadtan rogyott le székébe.

Az öreg ember ámulva nézte, hogy mint változik a galamb ölyvvé. Ismerte ő Evelinet már gyermek kora óta. Hányszor játszott az a szőke kis gyermek az ő térdén? Hányszor tépázta meg hosszú szakállát? Ugy szerette, mintha sajátja lett volna.

Ismerte ő nagyon jól ezt az asszonyt.

lásra szorulnak s így a miniszternek bizony sok baja van a maga ügyeivel. A büntető kódex módosítása, nemkülönben a katonai törvények szabályozása, a polgári házasság létesítése még mind hátra vannak.

Tegnapelőtt elterjedt a hír, hogy a polgári házasságról törvényjavaslat készül. Ez természetesen felkeltette a főváros kiváncsiságát annál is inkább, minthogy másnap a lapok is hozták. A részletekről akartak bővebb tudomást szerezni. Azt úgy is tudták, hogy nálunk olyan polgári házasság, mint Franciaországban van, keresztül nem vihető, mert a papi áldást egyik felekezet sem tudná egyhamar nélkülözni. Egyébként a közönségre furcsa is lenne, hogy érvényes házasság csak is a polgári hatóság előtt köthető. Nálunk a polgári házasság csak fakultatív, vagy neczessitatív lehet. Azaz a házasság érvényesen köthető akár a polgári hatóság előtt, akár az egyházi férfiak által, mint Angliában is. Vagy ha ebbe nem lehetne belenyugodni, előáll a székségekbeni polgári házasság intézménye, a milyen Bécsben létezik, mely csak arra van hivatva, hogy a zsidók és keresztények között házasság létesülhessen. Ez pedig más országokban már meghaladott álláspont, nálunk pedig kell, hogy már egyszer az idő kérdése: képezze, mert annak szükségessége igen gyakran felmerül a mindennapi életben. Azonban mindegy ideig semmi intézkedés nem történt ez ügyben a kormány részéről.

A közfigyelem most az üllői-uti klinika felé irányul, hol a tuberkulózis betegeknek az oltásokat végzik a Koch féle oltóanyaggal. A hatás mindegyik betegnél nagy lázzal veszi kezdetét, mely a gyógyulás lassanként elűnik. Tegnap egy asszony halt meg czukorbetegségben, ki azonkívül tuberkulózisban is szenvedett és be is oltott. A boncolás alkalmával kiderült, hogy ha a czukorbetegség meg nem öli, még ki- gyógyult volna, mert tüdején a reakció már észrevehető volt. A Koch-féle szerek hatása tehát e tekintetben elvitázhatatlan és most csak az a kérdés, hogy a magas lázt elbírja-e a beteg szervezete, s hogy a visszafeljődött test meddig képes ekiszáráni? A klinikán beoltott betegeknek csaknem mindnyájánál mutatkozik a reakció. Ha az oltás következtében a beteg meggyógyul, akkor bizonyára sokan fogják áldani Koch nevét, mert statisztikai adatok szerint, az emberiség 1/7 része sorvadásban hal meg.

Egyébként a mi fővárosunk már egész téli színezetet öltött. Multkor olyan farsangi idők voltak, hogy csaknem arra a gondolatra jöttünk, hogy jó volna már számközi. Sajnos, másnap már csak a víz jelezte, hogy tegnap a föld fehér hóburdát öltött magára. A juristák már is a bál felett gondolkodnak, melyet az idén is megtartanak. A bizottság meg is alakult már és Szalavszky Gyula az elnök.

Csak hogy addig még sok roratéra járnak a hívek, melyek hétfőn kezdődtek meg, mint mindenütt. Rorate coeli... de még inkább terranei.

Fővárosi levelező.

Különfelek.

— A közelgő karácsonyi ünnepek alkalmából a szegény gyermekek és árvák számára a "Stefania-árvaház," nemkülönben a

Tudta, hogy szerelemből ment férjhez és hát most válni akar! De hát miért? Elhűlve hallgatta azt a fagyos hangot, a melyen Eveline az első szavakat mondta. Hát ilyen hamar véget ér a szerelem? Ő másmilyenlyennek ismerte e nőt. Csalódott volna tán? De mikor végül ezt a szenvedélyes kiütést hallotta, tudta ő, hogy mit jelent ez a „gyűlölöm.“ Nem csalódott benne. De most még megfoghatatlanabbá vált előtte a dolog. Szerget és válni akar.

— Drága nagyságos asszonyom, — töré meg végre a csendet, — régi szolgálka vagyok, ismerem kiskorától, s boldognak tudtam mostanáig. Honnan e változás? Tanácsot akar tőlem hallani? Az Istenre kérem, ne hamarkodja el a dolgot. Ne törje meg önmagának s egy agg anyának szívét. Ne fozsza meg gyermekeit az apától, s ne tegyen még boldogtalanabbá egy — harmadikat.

— Nem, csak őt ne védje. Én válni akarok. Én őt gyűlölöm, igen, igen, gyűlölöm. Teljesítse kérésomat, — nem — parancsomat.

Szegény asszony! Azt hitte, így hamarabb ezelt ér. Aztán felemelkedett székéből, a másik szobába rohant, magára hagyva a megrendült jogtanácsost. Félte, hogy nem lesz képes uralkodni, önmagán az előtt az öreg ember előtt. Félte, hogy fájdalomában keblére borul annak a jó öreg embernek, s azt mondja neki. Ne higj nekem, szeretem őt, szeretem.

Sietett hát véget vetni a jelenetnek.

Elmenekült a gyermekszobába, s ott gyermekeit össze-vissza csókolva, keservesen zokogott.

Olvastam leveled.

Olvastam leveled,
Elolvastam százszor:
Annyit tud beszélni
Az a néma pár sor.

Nem könyveddel irtad,
Nem szívedből tépted!
Minden kis betűje
Olyan nagyon éget.

Minden kis betűje
Azt zokogja nekem:
Csalfa lettél, csalfa,
Édes mindenségem.

Doktor Ferencz.

Elhibázott élet.

Elbeszélés.

Írta: Dingha Béla.

Eveline idegesen vetette magát hintaszékébe. Arca halavány volt. Szemei beestettek s pirosak a sirástól. Meglátszott rajta, hogy az éjjelt virrasztva töltötte.

Az ablak vörös függönyein beáramló napsugarak kisértetiessé tették gömbölyű arczát. Némán s tétova tekintett egy falon függő arczképre. Közében görcsösen szorított egy papirlapot.

— Hát nem szeret, nem szeret?... kiáltá végre kétségbeesetten s szőke fejcsékéjét két kis kezébe temeté, s úgy zokogott.

Hirtelen felemelkedett székéből, elhajtá a papirlapot; szemei villámokat szórtak.

— Gyűlölöm őt, gyűlölöm, — suttogá szenvedélyesen. S többé már nem a siró asszony kétségbeesésével, de egy sértett királyné büszkeségével tekintett az átellenes képre.

Alulírott, nagyságos Kazy László és méltóságos Kazy József uraknak azon szíveségükért, hogy a Nemes-Oroszi ev. ref. iskola részére azon szerencsétlen szülők gyermekei helyett, kik a folyó év október hó 8-án Nemes-Oroszi községben pusztított tüzvész alkalmával károsultak, egy öl tüzfát ajándékoztak: hálás köszönetét nyilváníttja.

Szobry Jónás,

Ns.-Oroszi e. ref. tanító

I.

A „Stefánia“-árvaház részére az őszi gyűjtés alkalmával a következők adakoztak: V Pollák Vilmosné 50 kr, Nyitrai Ferenecné 40 kr, Jancsó Péterné 1 forintot, burgonyát és babot, Józsefesek Károlyné 1 frt, Weisz Mórinczné 2 frt, N. N. 20 krt, N. N. 20 krt, Schleifer Arminné 1 zsák burgonyát, özv. Bzimmermann Bertalané egy putton burgonyát, Csúráky János 40 krt, N. N. 10 krt Vítlinger János 1 frt, Szöllősy Józsefné 50 krt, Pogány Kornélia 1 frt, Levatic Gusztávné 2 zsák burgonya, hagyma és zöldség, Ujfalusi Istvánné 50 krt, Sümegh Lajos egy liter méz, Kohn Ambrusné 4 kgrm liszt, N. N. 50 krt, Fogler Lajosné 1 frt, Novotni Károly bab és burgonyát, Krizsányi Károly 30 krt, Szilassy Béláné 30 krt, Szabó Sándorné 50 krt, Szilaveczky Mariska 50 krt, Wesz Samuné 1 frt, Gutmann L. 50 krt özv. Szilassy Gézáné 1 frt, Juhász Lászlóné 1 frt, Czizok János 10 liter petróleum, Groszbauer Józsefné 1 frt, Kun Teréz 4 kgrm szilva 4 liter bab, Szepesy Pálné 50 krt, Berger Apollné 10 kgrm babot, Tucsna Jánosné 5 liter bab és káposzta, Tonheizer Mihályné 1 frt, Ehrenfeld Mórné 1 frt, Vosztruha György 10 liter bab, 2 putton burgonya.

Léva, 1890. nov. 28.

(Folyt. köv.)

A „Stefánia-árvaház“ felügyelője.

Lévai piaci árak.

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 7 frt 20 kr, 7 frt 50 kr. Kétszeres 6 frt 50 kr, 6 frt 80 kr. Rozs 6 frt. 70 kr. 7 frt — kr. Arpa 6 frt — kr. 6 frt 80 kr. Zab 6 frt 50 kr. 6 frt 75 kr. Kukorica 6 frt — kr. 6 frt 20 kr. Bab 6 frt 50 kr. 7 frt. — kr. Lencse 7 frt 50 7 frt 80 kr. Köles 4 frt. 50 kr. 5 frt 80 kr.

Nyilttér.

Als preiswerthes, praktisches Weihnachts-geschenk empfehle ich:

Rohseid. Bastroben (ganz Seide) fl. 10.50 p. Robe. sowie fl. 14.25, 17.50, 21.25, 26.25, bis 29.60 nadelfertig. Es ist nicht **nothwendig**, vorher Muster kommen zu lassen; ich tausche nach dem Fest um, was nicht convenirt.

Muster von **schwarzen, farbigen und weissen** Seidenstoffen umgehend. Seidenfabrik-Depot **G. Henneberg** (K. u. K. Hoff.) Zürich. Briefe 10 kr. Porto.

812./1890. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. sz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a lévai tek. kir. bíró-ság 1890. évi 1617 és 3153/1890. sz. végzésével Buzás István s társa felperekek részére **Buzás János** alperesek ellen 300 és 160 frt tőkék s járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság Garam-Vezekényen le-és felülfoglalt és 481 frtra becsült lovak-, tehén-, gazdasági felszerelés-, takarmány-, szalma-, stbből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek 3229/90 sz. beküldését rendelő végzés folytán a helyszínén vagyis Garam-Vezekényen leendő eszközzésére 1890. év **decz. hó 12.** napjának délelőtti 9 órája. határidőül kitűzetik, oly kijelentéssel, hogy ezen árverés a fentebb jelzett ingóságok az 1881. évi LX. t. sz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett szükséges esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. sz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Ez árveréshez a venni szándékozók a kiűzött időben a községi bíró házában elvártnak.

Együttal közlé tétetik, hogy mindazok, kik a felfoglalt tárgyakra tulajdon vagy elsőbbségi igényt tartanak, igényüket az árverés megkezdése előtt annyival inkább bejelentésük, — mert különben a végrehajtási törvény 96. §-a kapcsában egyedül a vételár fölsőlegére fognak utasítani.

Léva, 1890. nov. 27.

Tonhaiser József,
kir. bir. végrehajtó.

kedvelt tagját veszti el. Midőn szívünkben Istenhozzadót mondunk, hiszszük, hogy új állomásán épp ely közszeretnek fog örüdeni, mint itt. Helyét, mint értesülünk, Fajtz Bela foglalja el, kit szívesen üdvözlünk körünkben. Ujabb értesülésünk szerint Maly Pál haanagy Nyitrára szintén áthelyeztetett.

— **A lévai kaszinó egyesület** f. évi december hó 21 én délután 2 órakor tartja évi rendes közgyűlést, melynek tárgyai: az igazgató jelentése, tisztújítás s a jövő évi költségvetés lesz.

— **Hymen.** Kiszesei és folkusfalvi Jeszenszky Pál tornamegyei földbirto- kos folyó hó 2-án váltott jegyet Karácsony Aranka kisasszonnyal, Hodosi és nagy abonyi Karácsony Sándor zelizi uradalmi gazdatiszt kedves leányával. — Boldogság koszoruzza frigyöket!

— **Bírósági ügyforgalom és az élalmi szerek drágasága bíróságaink területe szertint.** Statisztikai adatok nyomán ki van mutatva, miszerint munka tekintetében a pozsonyi kir. ítélőtábla területén Léva a negyedik, az ország összes járásbíróságai közt a tizenhatodik helyet foglalja el, a mennyiben egy ítélő bíróra, mint munkae- erő-egységre 1050 ügy-egységet számítanak, tudomásunk szerint azonban több is. Ujbánya e tekintetben 22., Selmeczbánya 23., Nyitra 28., Érsekújvár 29., Pozsony 30., Verebely 40., Ipolyság 51., helyen áll. Legcsekélyebb az ügyforgalom környékünkön Aranyos Maróthon, mely a 63. és Nagy-Tapolcsány, mely a 65. helyet foglalja el. — Elelmiszerek drágaságára nézve azonban Léva mindjárt a második helyen következik, évi 900 frtot számítva 3 személy ellátására. Legdrágább város Budapest és Fiume, hol 1200 frtnál többre kerül 3 személynek való tápszer, tüzelő anyag és lakás egy évre. Aztán Pozsony és utána nyolczadik helyen Léva, utána Nyitra. A 10. helyen Érsekújvár, a 23-on Ar-Maróth. A legolcsóbb városok egyike Ipolyság, Selmeczbánya és a leges-legolcsóbb környékünkön Vámos-Mikola, az országban Sepsj-Szent-György. De már azt még sem hiszzük a statisztikának, hogy a mi városunkban olyan drága az élet.

— **Halastó Léva.** A lévai uradalom a Pecz partján, a fürdő mellett elterülő pár holdnyi területen halastavat szándékozik készíttetni, a mi igen életrevaló eszme. Töle pedig — a mint értesülünk — a területet a koresolyázó egyesületnek engedné át.

— **Deczemberi naptár.** A deczemberi kalendáriumban két napon akad meg az ember szeme. Az egyik deczember 12-ike, a második 21-ike. Az első dátum ránk nézve csupán naptári nevezetességet jelent: akkor van t. i. a gyűrűs napfogyatkozás, melyben azonban mi nem fogunk gyönyörködni. Deczember 21-ike pedig a tél hivatalos kezdete. — A hó elsején a nap hossza 8 óra 42 perc volt, 20 ig így fogy néhány percet, azután pedig a hó végéig három percet nő.

először kibékíteni akarta. Nem sikerült. A tárgyalás nem tartott soká. Eleinte azt mondotta, ő gyűlöli azt az embert. És Bodroghy? ő is azt mondotta Nem akart ne- jének terhére lenni; Pedig ha egymás szí- vébe látrák volna?!

Kihirdették az ítéletet engesztelhetlen gyűlölet alapján, elváltaknak mondotta ki a törvényszék. A gyermekek közül pedig, a a fiu egy év multán az apát illeti, a leány az anyánál marad. Megtörve távoztak mind- ketten. Eveline alig tudott ügyvédje kar- ján lakására vánszorogni.

Mult az idő, s az a szép asszony, hogy elhervadt egy félév alatt. Egy letört róza lett, a melynek elhulló szirmait felkapja a pajkos őszi szellő, s sutogva viszi tovább. Milyen lett az a szép piros arc? Fehér, fehérebb a tiszta hónál. Szeimei alatt kék vonal húzódott. A szép arany haj közé, itt-ott szürke szálak is vegyültek. Éő-halott lett bo- löle. Szegény agg anyja fájdalommal nézte egyetlen gyermekének hervadását, de soha szemrehányást nem tett neki. Ismerte leá- nyát, s tudta nagyon jól, hogy ez telje- sen megtörné ezt a gyöngö, roskatag test- alkatot. Hallgatva szenvedett ő is. Már csak unokáinak élt.

Közelt azonban az idő, a mikor a kis fiut Bodroghynak kellett volna átadni. Olyan volt a szegény anyja az utolsó na- pokban, mint egy örült. Este, ha elaludt kis fia, ott sirt ágya mellett sokszor regge- lig. A kis gyermek gyakran felébredt ál- mából, s a zokogásra félénken simult anyjához, kicsi karjával átölelte, s még ő vigasztalta. — „Ne sirj anyuskám, majd a papa megveri a ki téged bántott. Ne sirj!“ Szegény gyermek, ha tudta volna,

— **A világ legnagyobb konyhája** a pá- risi „Bon-Marché“, melyben naponta 4000 kosztosnak főznek. A legkisebb fazék 100 literes, a legnagyobb 500 liter; 50 serpe- nyőben sütnék, mindegyikből 300 kotelett kerül ki. Ha Omelette kerül ebédre, ahhoz 7800 tojás szükséges; a kávéfőzőn, mely egy gőzgéphez hasonlít naponta 1000 liter kávét készítenek. A konyhában, mely a pinczében, míg az étkező termek az eme- leten vannak elhelyezve, 60 szakác-nak és 100 kuktának van dolga.

— **Fűrészelés fűrés nélkül** Az ame- rikai deszkagyárakban egy idő óta a fa- törzseket egészen új módon vágják át, és szelik föl deszkának, vagy finom lemeznek. A fűrés helyett ugyanis platina sodronyt használnak, mely egész izzóvá van téve, villamosság által. A fatörzseket a gépezet lassan a sodrony felé tolja, mely egy hely- ben áll. A tüzes platina sodrony sokkal könnyebben hatol a fába, mint a fűrés, úgy hogy ily eljárással jóval több munkát lehet végezni. A deszkákon egy kis égés nyoma látszik, de ezt is szeretik, mert a tartósságot előmozdítja.

Léva, 1890 november hóban elhaltak: Boldis József, 45 éves, Pogány Kornélia, 51/4 éves, Krkosita József, 1 1/2 hónapos, Fa- gotiny Györmyné, szül. Dobsa Juliánna, 55 éves, Tövis Erzsébet 1 1/2 éves, Behula József 7 1/4 éves, özv. Sztanek Albertné, szül. Lemberger Anna 60 éves, Viboresik Jánosné, szül. Palenik Mária 30 éves.

RÖVID HIREK. — A franciaia köztársaság államösszege 30.300,814,504 frank. — **A honti főispánnak nyujtandó dísz- albumot** Selmeczbánya városa a napokban fogja átnyújtani Majthényi Lászlónak. — **A honvéd főruharaktárban** felsőbb ren- delőtalan a honvédtisztek csáköja és szolgál- lati övének új mintára való alakításával tesznek kísérleteket. — **Egy kiszabadult rab,** Gerendás József, esztergomi földműves, ki hosszú időt töltött börtönben, a napokban egy baltával a feleségét agyonverte. — **Érsek- újvárott** a difteritisz erősen terjed; már számos gyermeket ölt meg e borzasztó be- tegség. — **Babes dr.** Bukarestben állítólag olyan szert talált fel a veszettség ellen, mely akkor is használ, mikor a veszettség első jelei már mutatkoznak.

APROSÁGOK.

Rovatvezető Zuhany.

Idők jele. — Ah, kisasszony, ha tudná mennyire szeretem s mily örömmel tudnám életemet kedvedért feláldozni! Kedved hallgat? .. még egy árva szava sücs számomra, mely engem boldogítani tudna? Szóljon, szóljon az Isten szerelmére kérem... — A Kisasszony hosszú vonakodás után kérdezi: — Mennyi kerem az évi fizetése?

Felvilágosítás. — Na, olyan sár, mint ebben a városban, talán az egész világon nincsen. Nem léteznek önközl utcasaprók? — No, de még mennyi! Az első a nap, ez a havat elővasztja, második az eső, ez a piszkot elmossa és harmadik a szél, mely a port elhordja. Mit akar még többet?

mit beszél. Minden szónál mintha kiupadra vonták volna Evelinet.

A végzetes nap előtti reggelen a gyermekszobából jövő hangos dördülés ér- resztette fel a kastély lakóit. Az összesereg- lett háziak ott találtak vérben fetrengve Evelinet a padlón. Haldoklott. Az orvos legfeljebb két órát biztosított. Férjét kívánta látni. Egy lovász vágatott a szomszéd ura- dalomba. Egy óra múlva ott állt a megtört Bodroghy a haldokló ágyánál.

— **Tudd meg, nem gyűlöltelek,** — szereitek most is, — — — sutogó halk hangon. Szeresd gyermekeinket. — — — Hirtelen hörögni kezdett s néhány perc múlva elszállt a lélek a roska'ág hüvelyből.

Nem tudott meghalni a nékül, hogy meg ne mondja annak, a kit oly végtelen- nül szeretett, még egyszer, hogy szereti.

Bodroghy kétségbeesetten roskadt neje ágya mellé. Ugy huzták el őt onan, a mi- kor a ravatalt akarták felállítani.

A mikor felemelték egy cédula hul- lott ki a halott kezéből.

Bodroghy hirtelen érte nyult. Végig- olvasta:

„Szeresd úgy a kis Vilmos; a mint engem szeretsz. Mariettád.“

A burok leomlott a rejtélyről. Hal- dokló nővére írta ezt Bodroghynak, s neje ezt találta meg. Ebből magyarázta, hogy hozzá hűtlen lett. Evelinnel többé nem be- szélhetett. Azt hitte igazán gyűlöli őt.

Harmadnapra vitték ki a koporsót. Egy nefejejts-koszoru volt rajta, s annak széles szalagján csak egy szó. „Szerettelek.“ Bodroghyné volt.

A világ azt mondotta róluk: Bo'ond emberek.

a zárda karácsonyfát állit fel, hogy azok is örvendhessenek a kicsinyek örömmünnepeinek a kiknek szomorú és mostoha sorsuk oda- haza meg a betevő falatot is szükén osztja. Emberbaráti kötelességének tesz az csak eleget, ki e nemes cél előmozdítását bármi csekély adománnyal is segíti. Lapunk szer- kesztősége az adakozást 5 forinttal nyitja meg, s egyuttal készséggel elvállalja ugy a pénz, mint bármennyű ajándékok gyűjtését mindkét karácsonyfára és a közvetlen be- érkezett ajándékokat nyilvánosan nyug- tatja.

— **Kaszinó estély.** A lévai kaszinó vigalmi bizottsága e hó 13-án tartja e cik- lusban a második estélyt, a miről ez uton értesíti ugy az egyesület tagjait, mint az estélyek iránt érdeklődő közönséget, a mely bizonynyal örömmel veszi a hirt, mert ezen estély ismét alkalmat nyújt arra, hogy az egyesület barátságos termeiben néhány órát a legkedélyesebben szórakozzék.

— **Színügyi-bizottság.** Az oly sokat emlegetett színügyi bizottság még most is csak tervben létezik, pedig egy oly emel- kedő városban, mint Léva, jól szervezett színügyi bizottságra okvetlen szükség van. A bizottság feladata lenne alkalmás időkö- zökben társulatot előadások tartására meg- hívni, a színészek megélhetését anyagi- lag is biztosítani, az előadandó darabokat kikötni, esetleg valamely jótékony célra műkedvelői előadásokat rendezni, szóval a színészet, a kultura ügyét minden tekintet- ben felkarolni, mert az nem csak felfelé, hanem a középosztályban is csak a mű- veltség terjesztésére szolgál. Felhívjuk e tekintetben újlag a rendőr kapitány ur figyelmét, mint a ki a bizottság megalaki- tására a legilletékesebb. Összehívandó lenne több ahhoz értő ember, s megalakítani a színügyi bizottságot, melynek hiányát mind- annyiszor éreznünk kell, valahányszor oly társulatok jönnek a városba, kiket csak az anyagi érdekek vezetnek s üres szemfény- vesztéssel aknázzák ki a közönség kegyét.

— **Az aranyos-maróthi bál** alkalmával történt összeszólalkozás következtében e hó 2-án Bethlen György gróf roszkosi kasté- lyának parkjában — Odessalehy Arthur herceg és Klobusiczky János födbirtokos között pisztoly-párbaj volt. Egyszer váltot- tak golyót, azonban egyikük sem sérült meg; azután a felek kibékültek.

Járdánk tisztántartása ügyében gyako- riak a panaszok, hogy a háztulajdonosok a földhalmozódott sarat ott hagyják az aszfalton. Így aztán természetes, hogy semmi értelme nincs a járdának. Pénzbüntetés terhe mellett kötelezővé kell tenni a ház- tulajdonosokra nézve, a járdákat naponként egyszer és pedig este, vagy reggel, mikor csekély a forgalom, megtisztítani, s ha fa- gyás alkalmával sikos, fűrészpörrel vagy hamuvál behinteni. Addig is, míg a szabály- rendelet megerősítettik, saját hatáskörében teendő intézkedésre felhívjuk a kapitány ur figyelmét; de elvárjuk egyszersmind, hogy a város tulajdonában levő átjárókat példás tisztsággal kezeltesse.

— **Áthelyezés.** Nedeczky Rezső, m. kir. honvédhadnagy Trencsénbe lett át- helyezve. Benne intelligens fiatalágunk egyik gavalier, rokonszenves s általában

Az öreg ember kihallotta a zokogást. Elszorult az ő szíve is. Néhány öreg köny- csepp gördült végig barázdás orcáján.

Sietett ő is. Nem bírta volna tovább.

— **Szegény asszony.** — Mormogá tá- vortában.

Másfél óra múlva már ott robogott a hintó az országúton, eltemetve három lény- nek a boldogságát. Egy agg anyáét, egy szerető asszonyét s egy imádó férjét.

* * *

A válópör megindult.

Hiába volt Bodroghynak minden tö- rekvése, hogy nejét kiengesztelje. Szemé- lyesen ment el anyósa lakására. Mikor neje után tudakozódott, azt mondták, nincs ott- hon. Gyermekeinek hangját kihallotta a fo- lyosóra s ő nem mehetett be hozzájuk, hogy őket keblére ölelje. Távozott. Irt le- velet, teli a szeretet, imádat hangjával. Visszaküldték felbontatlanul. Meghiusult minden törekvése. Csak legalább tudta volna, hogy miért hagyta őt el neje? Hisz sohasem bántotta egy rossz szóval. Inkább ugy szerette, ugy imádtá. Leste minden gondolatát, Hiába kérdezte a jó öreg Ber- kessitől is, az maga sem tudta.

Mikor a végzetes napon hazajött egy papirszeletet talált asztalán s azon e né- hány fagyos szót: „Uram! én önt gyűlölöm. Válnunk kell. — Eveline.“ Több semmi. Kétségbeesésében haját tépte. Örülként járkált.

Hasztalan! A rejtélyt meg nem fejtette.

Végre is lassan-lassan megadta magát sorsának, olyan agg, olyan megtört lett a deli alak egy pár nap alatt, — mindhiába.

Eljött a tárgyalás napja.

Halavány volt mindakettő, mint a fal.

A törvényszék rendes szokásaként,

Léva-Csata Esztergom-Nána.		Esztergom-Nána Csata-Léva.		Csata-Ipolyság.		A vonatok érkezése.								
Állomás	Vegyesvonat		Állomás	Vegyesvonat		Állomás	Vegyesvonat		Lévára:	Léváról:				
	222.	2214		2214.	221.		I.	II.		11.	2214			
Léváról . . . ind.	5.00	4.10	Bécsből . . . ind.	10. —	8.25	Csata . . . ind.	7.20	1.35	Bécsből . . . ind.	10. —	8.25	Léváról . . . ind.	5.00	4.10
Alsó-Várad . . .	5.25	4.33	Budaestről . . . id	10. —	8.01	Zalaba	7.39	1.54	Pozsonyból . . .	12.33	10. —	Csatára . . . érk.	6.57	5.57
Nagy-Salló . . .	5.54	5. —	Esztergom-Nána ind.	5.20	12.20	Ipoly-Pészto . . .	8.03	2.16	Galántáról . . .	1.52	10.42	Ipolyságra . . .	9.30	
Zeliz	6.23	5.27	Köhid-Gyarmat . . .	5.47	12.40	Bél	8.17	2.29	N.-Szombatból . . .	5.00	11.30	Esztergomba . . .	8.40	7.25
Csata érk.	6.55	5.56	Kéménd	6.07	12.58	Szakállos	8.39	2.49	É.-Ujvárról . . .	3.15	11.30	Vácra	10.39	8.36
Bény ind.	7.15	6.19	Béay	6.28	1.12	Visk	9.00	3.08	Budapestre . . .	10.10	9. —	Budapestre . . .	11.40	9.09
Kéménd	7.38	6.35	Csata érk.	7.10	1.40	Ipolyság	9.30	3.35	Váczról	5.20	12.20	Galántára . . .	9.59	1.35
Köhid-Gyarmat . . .	8.16	7.05	Zeliz	7.45	2.11	Ipolyság-Csata.			Esztergomból . . .	5.00	12.20	N.-Szombatba . . .	3.53	4.56
Esztergom-Nána érk.	8.38	7.25	Nagy-Salló	8.22	2.43	Ipoly-Pészto . . .	6.24	5.33	Ipolyságról . . .	5.00	7.10	Pozsonyba . . .	3.46	4.20
Budapestre . . . érk.	11.40	9.09	Alsó-Várad	8.47	3.05	Zalaba	6.43	5.52	Csatáról	7.10	1.40	Bécsbe	6.09	6.52
Bécsbe ávt.	12.30	6.20	Léva	9.11	3.27	Csata	7.00	6.09	Lévára érk.	9.12	3.27	„ éjsz. p. u.	5.50	6.35
„ éjsz. p. u.	12.50	6.33												
	6.09													

A vastagabb betűvel jelzett szám esti 6 órától reggel 5.59 percig tartó időszakot jelenti.

H I R D E T E S E K.

49. szám.

December 7.

1522/1890. szám.

Arverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a lévai takarékpénztár végrehajtatónak Pálenik Pal, csejki lakos végrehajtást szenvedő elleni 150 trt tökékövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a lévai kir. jbiróság területén Csejki községben fekvő a végrehajtást szenvedő Pálenik Pálnak a csejki 95. sz. tjkvben A I. 1—8 ssz. a foglalt ingatlanára 480 frt, — továbbá az ugyanotti 190. sz. tjkvben A. 33 t. a. bejegyzett 60/19482 rész közös legelő illetőségére 35 frt, végre az ugyanottani 543 sz. tjkvben A. 32 tétel a. bejegyzett 60/18712 rész közös erdő illetőségére 45 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1890. évi december hó 18-ik napján délelőtti 9 órakor Csejki község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%/o-át vagyis a csejki 95 sz. tjkvben A. I 1—8 srsz. alatt foglalt ingatlan után 48 frt 70 krt, az ugyanottani 190. sz. tjkvben A 32 t. alatti 60/19482 rész közös legelő illetőség 3 frt 50 krt, végre az ugyanottani 543. sz. tjkvben A 33. tsz. alatt 60/1872 rsz. kiürandó illetőség után 4 frt 50 kr. készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX t. cz. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átzoalgatni.

Kelt Léván, 1890. évi május hó 30 ik napján.
A lévai kir. járásbiróság, min telekvi hatóság.
Gyenes. kir járásbiró.

KÉPES CSALÁDI LAPOK

Szépirodalmi és ismeretterjesztő képes heti lap.

Szerkeszti: Brankovics György Főmunkatárs: Várad Antal.

Előfizetési ára:

a „Hölgyek Lapja“ cz. divatmelléklettel s a Regénymelléklettel együtt
Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok“ XIII-ik évfolyamába lép az 1891 ik év első napjával. A magyar szépirodalomnak e hatalmas tényezője, a magyar művelt családoknak e szellemi kincse, újévi első számában Jókai Mórnak „Kétszer kettő négy“ című regényét, Beniczky-Bajza Lenkének „Hivonló hasonlól“ című elbeszélését, — Lauka Gusztávnak „A bölöső titka“ című regényét, — báró Horváth Miklósnak „A esel“ című elbeszélését, — Tábori Róbertnek: „Sylvia“ című regényét, — Rudnyánszky Gyulának, Dalma Gyözőnek költeményeit, Brankovics Györgynek „Az ajándékozás művészeté“ s Várad Antalnak „A társadalom és a színház“ című érdekes cikkeit kezdi közleni. A „Képes Családi Lapokat“ a fentvezetett jeles írókon kívül, még a következő neves írók és írók támogatják, mint munkatársak támogatják ez évfolyamban:

- Tolnai Lajos, Mikszáth Kálmán, Komócsy Lajos, Temérdek (Jeszenszky Danó), dr. Prém József, dr. Sziklay János, Incedy László, Palágyi Lajos, Erdőy Daniel, Dengi János, Tölgyesi Mihály, Vértessy Gyula, Méry Károly, Murányi Ernő, Petri Mór, dr. Roditzky Jenő, Grosz Lajos, Csorba Palotay Akos, Szandai Zénó, stb.; Beniczky-Bajza Lenke, Bütner Lina, Nagyvárady Mira, Kuliffay-Beniczky Irma, Harmath Lujza, Hevesiné-Sikor Margit, V. Gaál Karolina, Karlovszky Ida, Mericzay-Karossa Irma, Erzsike, stb. stb.

A „Képes Családi Lapok“ az összes szépirodalmi képes heti lapok között a legélénkebb, legváltozatosabb. Tartalma az irodalom minden válfaját felöleli; képei a jelen eseményeit s a leghíresebb festők műveit mutatják be.

„Hölgyek Lapja“ című s havonként kétszer megjelenő divatmelléklete a legújabb divatképeket hozza s e mellett a magyar háziasszonynak valóságos szellemi titkara, a mennyiben a nevelés, az egészség, a gazdaság, kertészet, a háztartás s a konyha terén nincs olyan kérdés, a melyet ne tárgyalna s nincs olyan titok, a melybe hölgyeinket be nem avatná.

Regénymelleklete négy érdekes kötet regénynyel ajándékozta meg évenként az előfizetőt.

A „Képes Családi Lapok“-nak még a zöld borítéka is tele van mulattató közleményekkel, humoros apróságokkal, sakk-, kép-, szám- és ponttalányokkal és szőrejtvényekkel, melyeknek megfejtői érdekes jutalmakat kapnak.

A „Képes Családi Lapok“ gazdag tartalma és számos melléklete dacára mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap; éppen azért biztos számunk minden honfi és honleány, minden magyar család támogatására és pártfogására. Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, kik ez iránt — legezészerűbben levelezőlapon — hozzáférnek.

A ki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget husz krajczár csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két eredeti regényt küld jutalmul.

A ki öt új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlék-könyvet vagy egy kiadásában megjelent regényt küld. Megrendelhető posta utalványon minden pósthivatalnál és minden könyvkereskedésben.

Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a „Képes Családi Lapok“ kiadóhivatala, Budapest, Nagykorona-utca 20. sz.

Minek Pestye?
Minek Bécsbe?
mikor nálam minden elő-
pénz nélkül
50 krajczáros részletfizetésre
HOWE-, ANGER-, SINGER-, WELER-
WILSON

Varrógépeket



5 évi jótállás mellett kaphatnak.
Családi ezélokra 5 évi jótállás mellett Singer gépeket ajánlok 36 frtért. Használt gépek becsérté-
tetnek, vagy igazítottak jutányos áron.
Géptük, részek és csomák rakhatók.
mon mindig találhatók.
FISCHER MIKSA
kereskedése
Léván

Nincs többé fogfájás!
Tisztelendő Benedekrendi szerzetesek
fogvie, fogpora és fogpastaának
használatá mellett,
2 arany érem: Brüssel 1880, London 1884.
A legmagasabb kitüntetések.
Boursaud Péter 1373. évben feltalál-
pior által. tatott



A tisztelendő Benedekrendi szerzetesek fogvizének naponként néhány cseppet vízbe téve, megakadályozza és gyógyítja a fogak odvasságát, melyeknek fehérséget és szilárságot kölcsönöz, a mennyiben a foghúst erősíti, s teljesen egészségsé változtatja.
A t. olvasóknak valóban nagy szolgálatot vélek tenni, midőn ezen legregibb rs legpraktikusabb készítményeket becses fi gyelmőkbe ajánlom, mert csakis az egyed! és legkitünőbb gyógyszer mindenem fogfájdalmak ellen.

Alapított 1807. SEGUIN 106. & 108. Rue.
Főügynök: BORDEAUX Croix de Segney
Kapható: minden gyógyszerárban és nagyobb fűszerüzletben.



1891. évre megjelent
n a p t á r a k:

Kodolányi, „Gazdasági Zsebnaptár,“ évkönyvvel együtt 2 frt — kr.
Heti előjegyzési naptár, díszes zöld olajszinű kerettel falra függeszthető vagy asztalra állítható . . . — frt 65 kr.
Mikszáth Kálmán, Almanach. Elbeszélések a legkiválóbb íróktól, díszes, aranyozott, fehér, világoskék, olajzöld, és piros vászonkötésben 1 frt — kr.
Nix dájcs! Mokány Berezi humorisztikus naptára, ára „egy megmaradt“ flóres
Athenaeum, nagy képes naptára 1 frt — kr.
Pikáns naptár, Szerkesztette Satanello 1 frt — kr.
Barsi naptár, — frt 20 kr.
Barsi naptár megyei czimtárral — frt 40 kr.

Kapható Nyitrai és társa
könyvkereskedésben Léván.